

WIJKKRANT

Uitgave van het Wijkcentrum
Staatsliedenbuurt en Hugo de Grootbuurt

JAARGANG 7 - No 1 - JANUARI 1978

Vrijdag 20 januari en zaterdag 21 januari:

FEESTELIJKE OPENING

's middags 3 uur:
officiële opening door Wethouder Kuypers
muzikale medewerking: de Amsterdamse Politiekapel. J.W. Frisch, orgel.

's avonds 7-10 uur:
open huis voor iedereen
bezigting gebouw
tentoonstelling geschiedenis De Koperen Knoop
boekenmarkt
buurtinformatie
werken in de taaldrukwerkplaats

ZATERDAG 21 JANUARI 1978
's morgens groot feest voor de kinderen
9.30-10.00 uur:
kinderen verzamelen zich bij De Witte Brug
en bij speeltuin Westerkwartier
10.00 uur:
optocht met ballonnen door de buurt voorafgegaan door drumband Westerkwartier en Kindergeroepen.
10.45 uur:
ballonnenwedstrijd bij De Koperen Knoop



11.00-12.00 uur:
feest in de Koperen Knoop
poppenkast 'Teatro Cabalzi', bekend van de Dam
werken in de taaldrukwerkplaats
filmvoorstelling 'baby in de boom'
vertelhoek
alle kinderen krijgen een consumptie

's middags 2-5 uur:
open huis voor iedereen
muzikale medewerking: Het Free Four orkest
bezigting gebouw
tentoonstelling geschiedenis De Koperen Knoop
boekenmarkt
buurtinformatie
werken in de taaldrukwerkplaats

's avonds 8 uur
feestvoorstelling
optreden doedelzakband Boys Brigade
het enige echte Jordancabaret met nieuwe en oude nummers.
gratis toegangskaarten voor zaterdagavond
verkrijgbaar op vrijdagavond en zaterdagmiddag in de grote zaal (bij de bar)

KOPEREN KNOOP

Van Houweningenbuurt:

GEMEENTEDIENSTEN WERKEN RENOVATIE TEGEN

Het gemeente blok Van Houweningenstraat staat niet voor het eerst in het middelpunt van de belangstelling. Jarenlang is er een strijd tussen bewoners, ondersteund door het wijkcentrum, huurcomité Hugo de Groot/Frederik Hendrik-buurt en het buurthuis De Reiger enerzijds, en de gemeente, vnl. PvdA/wethouder Kuypers, anderzijds, om de noodzakelijke woonverbeteringen of renovatie van de grond te krijgen. Hiervan is geregeld aan de buurtbewoners verslag uitgebracht via de wijkkrant.

Om meer druk uit te oefenen op de verantwoordelijke wethouder Kuypers, is er nu door bewoners, wijkcentrum, huurcomité en buurthuis De Reiger besloten de pers in te schakelen. Dit om de pogingen van de gemeente om de renovatie tegen te houden in de openbaarheid te brengen. Met dit doel is een informatiemap samengesteld waarin verslag wordt gedaan welke strijd er de afgelopen jaren rond dit blok is gestreden.

Hier volgt een samenvatting van dit verslag. In 1972 al stelde een groep van 65 bewoners een klachtenboek samen. Met dit klachtenboek is de bewonersgroep naar de gemeente gegaan. Keer op keer wordt er bij de dienst volkshuisvesting (V.H.) op aan gedrongen om eens op deze klachten in te gaan. In '74 zegt wethouder Kuypers toe zich persoonlijk voor deze zaak in te zetten.

In 1975 adviseert V.H. de wethouder geen besluit nu te nemen, maar wel de klachten te verhelpen. In dezelfde week zou Bouw en Woningtoezicht (BWT) met een funderingsonderzoek moeten beginnen.

In oktober 1976 schrijven 80 bewoners een brief aan wethouder Kuypers wat er van de belofte renovatie terecht komt; het antwoord blijft uit. De bewoners blijven aan de bel trekken maar met weinig resultaat.

Eindelijk in april '77 worden er stappen door de gemeente genomen om een "onderzoek te beginnen naar de "mogelijkheden" van renovatie en de wensen van de bewoners, naar aanleiding van een "adres" dat de bewoners naar de gemeenteraad hebben gezonden. V.H. dient een voorstel in, de bewonersgroep en hun ar-

chitekt, dhr. Dunnebieer dienen er twee in. In deze sfeer wordt er een buurtvergadering georganiseerd waar 100 bewoners aanwezig waren. dit was 1 juni '77. De plannen tot renovatie worden aan de bewoners voorgelegd, waarbij VH toezegt, in sept./okt. '77 te komen met een voorlichtingsboekje met plattegronden, kosten en consequenties van de renovatie. Ook zal er contact gezocht moeten worden met het ministerie van Volkshuisvesting & Ruimtelijke Ordening (VH & RO) over de financiering van de renovatie. Later blijkt dat VH al in mei, dus voor de vergadering van 1 juni, contact heeft gehad met het ministerie op grond van het funderingsonderzoek. Deze klap kwam hard aan bij de bewoners, vooral ook omdat het ministerie niet akkoord ging met de renovatie n.a.v. het negatieve advies van BWT. Dit terwijl VH deed voorkomen dat er nog niets van het standpunt van het ministerie bekend was. De besprekingen van de wensen zijn op 30 aug. afgerond. Het ministerie reageert weer negatief en VH reageert onwillig. Afsproken wordt dat de bewoners en ondersteunende groepen zelf contact gaan opnemen met het ministerie, en ook dat de bewonersvergadering over de renovatieplannen normaal door te laten gaan. De resultaten zullen opgestuurd worden aan VH die de wensen in plattegronden zal verwerken. De bewonerscommissie heeft een enquête opgesteld die huis aan huis zal worden verspreid.

Buurtvergadering 19 september.
Hier zijn 90 mensen aanwezig. De overgrote meerderheid van de aanwezigen is het eens met de renovatie voorstellen van de bewonerscommissie. deze gegevens gaan nu naar VH. Op 20 sept. gaat er een brief naar het ministerie VH & RO en naar de prov. directie v.h. ministerie afd. Noord Holland waar nogmaals gewezen wordt op de renovatie van de 235 gemeentewoningen. Ten eerste wor-

den de conclusies van BWT op grond van het funderingsonderzoek als te negatief gekenmerkt (eigen wetenschappelijk onderzoek is tot compleet andere conclusies gekomen), voorts wordt erop gewezen dat het blok, gezien de catastrofale woningnood nog minstens 20 jaar zal moeten blijven staan.

Op 18 oktober gaat er een brief naar het college van B&W waar in aangedrongen wordt op snelle bespreking van de renovatieplannen in de commissie voor volkshuisvesting. VH wil in de commissie tegemoet komen aan Den Haag. Ze doen het voorstel slechts de helft van het blok te renoveren en de andere helft alleen maar in stand te houden. Instandhouding betekent dat de woningen binnen 10 jaar gesloopt moeten worden. De bewonerscommissie en de ondersteunende groepen zijn het hier volstrekt mee oneens. Hiermee wordt immers ingestemd met een renovatie en stadsvernieuwingsbeleid van het ministerie waarbij geen rekening wordt gehouden met dat over 10 jaar er nog steeds grote behoefte zal bestaan aan deze woningen.

Op 31 okt. zegt de wethouder onder druk van bewoners en de gemeenteraad toe binnen 3 weken bij het ministerie aan te dringen op financiering van de renovatie van het gemeente blok.

Nu, twee maanden later is de wethouder nog steeds niet naar Den Haag geweest, en daarmee is de maat voor de bewoners vol.

De pers zal worden ingeschakeld en de schandalige woonomstandigheden zullen nu eens aan de grote klok worden gehangen.

Het is duidelijk, dat als het gaat om de belangen van de buurtbewoners we weinig initiatieven wat betreft Stadsvernieuwing hoeven te verwachten van deze wethouder.

Bewonerscommissie
Wijkcentrum
Buurthuis De Reiger
Huurcomité Hugo de Groot/
Frederik Hendrik buurt.

Verder in dit nummer...



- **Mavo en Havo voor volwassenen;**
- **Branden in Staatsliedenbuurt;**
- **Buurthuizen in de problemen**
- **Wat vooraf ging aan De Koperen Knoop;**
- **Telefoonketens voor bejaarden.**

GELUKKIG NIEUWJAAR!!

Na branden in Staatsliedenbuurt:

WIJKCENTRUM EIST GROTERE VEILIGHEID EN SNELLERE NIEUWBOUW

Begin december werd de Staatsliedenbuurt opgeschrikt door twee branden. Daarbij kwamen drie mensen om het leven. De branden zijn mede het gevolg van de schandalige verkrotting van de wijk. Het wijkcentrum heeft een onderhoud aangevraagd met de burgemeester. Dat zal waarschijnlijk begin januari plaats vinden. Een delegatie uit de buurt zal dan eisen, dat de nieuwbouw versneld zal worden aangepakt en dat tijdelijke maatregelen worden getroffen om de brandveiligheid te vergroten. Op 17 december heeft de CPN afdeling Staatsliedenbuurt een buurtmeeting georganiseerd, waarbij deze eisen nog eens werden onderstrept.

In de vergadering van de wijkraad van 12 december is uitvoerig over de branden gesproken. Daarbij was ook een delegatie aanwezig van de z.g. woongroep, de groep die verantwoordelijk is voor de meeste kraakakties in de buurt.

De wijkraad kwam allereerst tot de conclusie dat de brandweer een onderzoek moet gaan instellen naar de brandveiligheid van de huizen in het oudste deel van de wijk, zowel de kraakpanden als de legaal bewoonde panden. Op grond van zo'n onderzoek zullen in overleg met de buurt maatregelen getroffen moeten worden om de veiligheid te vergroten. Mogelijk zal dat ontruiming van bepaalde panden met zich meebrengen. Maar dan moet natuurlijk wel gezorgd worden voor herhuisvesting van de bewoners. In dit verband werd gewezen op de schandalige manier waarop de gemeente de mensen die door de brand dakloos zijn geworden letterlijk in de kou heeft laten staan.

NIEUWBOUW.

De enig werkelijke oplossing voor het brandgevaar is: snelle vervanging van de oude, verkrotte panden door nieuwbouw, zo meende de wijkraad. Vooral in de noord-oost punt moet de nieuwbouw stevig worden aangepakt. Het deel van de Van Beuningestraat waar de eerste brand plaats vond, is bijna geheel in handen van de gemeente. Daar kan dus op zeer korte termijn gebouwd gaan worden.

Overigens sprak de wijkraad zich uit tegen ontruiming en sloop van panden, lang voordat met nieuwbouw gestart kan worden. Mochten

bepaalde woningen toch enige tijd voor de nieuwbouw leeg komen, dienen ze geschikt gemaakt te worden voor tijdelijke huisvesting. Vooral die mensen die door het huidige toewijzingsbeleid buiten de boot vallen (vooral jongeren) kunnen daarmee geholpen zijn. Maar de toewijzing van dit soort woningen moet op controleerbare wijze via de gemeente plaats vinden, en niet door een willekeurige groep uit de buurt, zoals nu bij het kraken gebeurt.

KRAKEN

De wijkraad blijft het georganiseerd kraken in de buurt krities volgen, ondanks het vruchtbare gesprek met de woongroep op 12 december. In een pamflet dat het wijkcentrum enige dagen later in 'een deel van de buurt verspreidde, staat o.m. het volgende: De wijkraad heeft er begrip voor, dat kraken van ontruimde panden en leegstaande panden voor velen de enige mogelijkheid is om in Amsterdam aan een woning te komen. We erkennen het recht van iedereen die door werk, studie of aan Amsterdam gevonden is, om in de stad op een fatsoenlijke manier te kunnen wonen. We zitten in Amsterdam met een groeiende woningnood en een slecht toewijzingsbeleid, waardoor veel mensen, vooral ook jongeren, in de kou blijven staan. Kraken is echter geen werkelijke oplossing. Er zal vooral gevechten moeten worden voor meer en betaalbare woningen en voor een rechtvaardiger toewijzingsbeleid. De wijkraad onderschrijft dan ook de eis van de groep jongeren-huisvesting in onze wijk: de toewijzingsgrens moet omlaag naar achttien jaar.



Van Beuningestraat 26-28.

BUURTMEETING.

Op zaterdag 17 december organiseerde de CPN-afdeling een buurtmeeting op de hoek van de Fannius Scholtenstraat en de Cliffordstraat. Daar sprak o.m. Roel Walraven, fractievoorzitter van de CPN in de gemeenteraad. De bijeenkomst was, zei Walraven, zowel een aanklacht als een oproep. Een aanklacht tegen de verkrotting van arbeidersbuurten als deze, waardoor dit soort gevaarlijke toestanden kunnen ontstaan. Een aanklacht ook tegen de woningnood die voor de werkende bevolking nog volop aanwezig is.

Van een politiem van CDA en VVD kunnen we niks verwachten, zei hij verder. Daarom moet die regering zo spoedig mogelijk verdwijnen. Maar wat moet ervoor in de plaats komen? Met regering van PvdA samen met een vradelijk CDA hebben we ook slechte ervaringen. Wat nodig is, is dat alle progressieve krachten zich gaan bundelen om een andere politiek af te dwingen en tot stand te brengen. Daarom riep hij de buurtbewoners op zich te verenigen en samen te vechten voor de belangen van de buurt.

Wijkraadsvoorzitter Karel van Hoof sloot zich volkomen aan bij deze groep. "Vier jaar geleden, na de grote brand in de Van der Duynstraat, belofte de gemeente dat de vernieuwing van de buurt snel tot stand zou komen. Maar er is nog nauwelijks iets van de grond gekomen. Daarom is het nodig, dat de groepen die in onze wijk opkomen voor snelle verbetering van de buurt en betaalbare nieuwbouw versterkt worden. De vernieuwing moet nu snel afgedwongen worden, al was het alleen maar vanwege de veiligheid van de buurt".

Buurthuizen in de problemen

Bezoekers van de buurthuizen uit onze wijk zullen het misschien al hebben gehoord. Veel kosten van de activiteiten zullen in januari moeten worden verhoogd. Dit is geen leuke zaak. Toch staan de buurthuizen met hun rug tegen de muur, ze moeten wel.

Hoe komt dat nu, zult u misschien denken. Die buurthuizen krijgen toch subsidie. Dat is ook zo, maar met die subsidie is iets aan de hand.

In de afgelopen tijd zijn er door CRM een aantal verslechtingen afgekondigd. Zo is er bepaald, dat de CRM subsidie volgend jaar met 4% mag stijgen. Dagelijks zien we echter om ons heen, dat allerlei prijzen veel meer stijgen. Denkt u eens aan de kosten van papier en handenarbeid materiaal. Maar denkt u daarbij ook eens aan de huurprijzen en de kosten van gas en elektriciteit. Straks krijgen we de verhoging van het aardgas met maar liefst 18% B.T.W.

De verschillen, die nu gaan ontstaan moeten door de buurthuizen zelf worden opgebracht. De enige manier om toch rond te draaien is nu de kosten ervan door te berekenen naar de deelnemers, hoewel dit een slechte zaak is. Buurtbewoners hebben immers recht op betaalbare voorzieningen.

In het buurthuis 't Treffpunt is daarom besloten om een handtekeningenactie te voeren als protest hiertegen.

Ook zijn er door CRM allerlei andere maatregelen afgekondigd, die een verslechtering zijn. Als een werker weggaat, kan het maanden duren, voordat er een nieuwe mag worden aangesteld. In die tijd moeten alle activiteiten maar worden stopgezet of door andere worden opgevangen.

CRM hoeft in die tijd geen salaris te betalen. Handig bekeken, maar voor het buurt-huiswerk leidt dat tot zeer vervelende situaties.

In sommige gevallen geeft CRM helemaal geen toestemming voor het opvullen van vakatures. Buurthuis De Reiger zit hierdoor nu al maanden in de onzekerheid over het peuterwerk.

Op 15 december j.l. werd er daarom in het Rothaanhuis een protestvergadering gehouden. Ongeveer 200 werkers en deelnemers waren hierbij aanwezig om te discussiëren en te protesteren over deze maatregelen. Ook de Amsterdamse wethouder voor jeugdzaken Rudi v.d. Velde was hierbij aanwezig. De Gemeente Amsterdam is het nl. ook helemaal niet eens met het beleid van CRM, en moet nu al 2 miljoen extra bijpassen. Op 28 januari a.s. zal er in het gebouw De Hoeksteen een grote manifestatie zijn, waar veel buurt- en klubhuizen uit Amsterdam eens zullen laten zien hoe belangrijk dit werk is. Er zijn dan kinderactiviteiten, er zullen allerlei dansgroepen uit de buurthuizen optreden er kan geklaverjast worden. Ook zullen er informatiestands zijn.

We hopen dat ook veel deelnemers van de buurthuizen uit onze buurten daarbij aanwezig zullen zijn en met de werkers zullen zeggen:

Zo gaat het niet langer. Wij Amsterdammers uit de Staatslieden- en Hugo de Grootbuurt hebben recht op goede voorzieningen.

Margot Kaldenbach

Namens De Reiger

De Witte Brug

Ons Huis Staatsliedenbuurt 't Treffpunt.

LEUK ZO'N WOONERF, MAAR MIJN AUTO DAN?

In de vorige wijkkrant hebt u al kunnen lezen dat er een woonerf komt. Dit woonerf komt tussen de Van Hallstraat en de Markthallen. U hoort nu steeds wel dat de straat gezelliger wordt en dat iedereen er weer met plezier kan wonen. Maar veel mensen zullen met een belangrijke vraag zitten. Is er nog plaats voor mijn auto in het woonerf?

WAT VERANDERT ER VOOR DE AUTO? Het belangrijkste is dat de auto gewoon in een woonerf mag komen. Maar er verandert wel iets aan de situatie zoals die nu is. De verkeersregels in een woonerf zullen anders zijn. Zoals de snelheid. De auto moet

stapvoets rijden door de nieuwe inrichting van de straat. Bovendien heeft al het verkeer van rechts voorrang.

Maar een parkeerplaats voor een auto is ook erg belangrijk.

HET PARKEREN.

Zoveel mogelijk kunt u een parkeerplaats in uw eigen straat vinden. Maar vaak genoeg is er nu al geen plaats voor uw auto. Dan zet u de auto ook wat verderop en loopt u even naar huis. Dat zal ook in het woonerf zo zijn. In de straat zelf komen niet meer parkeerplaatsen dan nu. Maar er komen wel goed verlichte parkeerplaatsen aan de rand van het woonerf.

Kort gezegd zoals het nu is: u kunt uw auto nu ook niet altijd onder uw raam zetten. U zet hem ook niet graag op een donker plekje. In het woonerf kunt u hem ook niet altijd bij de voordeur kwijt. Ook dan zet u de auto een stukje verderop.

Het verschil is dat de auto dan niet op een donker stuk staat, maar op een goed verlichte plaats. U moet hoogstens 3 of 4 minuten naar huis lopen.

Dubbelparkeren is er in het woonerf niet meer bij. Want de auto mag alleen parkeren in een vak waar de bekende P staat. Die vakken zijn niet meer langs de stoep, maar staan in groepjes bij elkaar. In het woonerf is er geen echte straat meer, maar is alles een grote stoep geworden. Als u de auto nou zomaar ergens neer zet, kan er niemand meer door. Dat kan dus niet.

IN- EN UITLADEN.

U kunt natuurlijk wel even stoppen voor uw eigen deur als u veel boodschappen of zware dingen heeft uit te laden. Maar u moet daarna in een parkeervak gaan staan.

EN ALS U NOG NIETS WIJZER BENT

In januari begint de inspraakprocedure. Daar kunt u, als bewoner uw wensen naar voren brengen. Wanneer dat allemaal gaat gebeuren krijgt u nog precies te horen. Voor die tijd komt er een woonerfkrant van de gemeente in uw bus te liggen. Hierin wordt ook precies verteld wat een woonerf nu eigenlijk inhoudt.

Let ook op de informatie die de buurtgroep in januari bij u in de bus stopt.

En als u daar niet op kunt wachten. Op het wijkcentrum zit ook altijd iemand die u meer kan vertellen.

buurtgroep woonerf.



DE DAG-MAVO EN -HAVO VOOR VOLWASSENEN

„NA 3 UUR LES HEB IK PIJN IN M'N KOP”

Wist u dat er in onze buurt een dagopleiding Mavo en Havo voor volwassenen is? Als u 't niet wist is dat niet zo gek. Ze zijn pas in augustus gestart. Het is een afdeling van de AMAVO, de Amsterdamse Avondscholengemeenschap. Het hoofdgebouw staat aan de Weteringschans 29. Deze dagafdeling logeert in de Christelijke Huishoudschool, Frederik Hendrikstr. 111-115.

Met veel 'leerlingen' van de mavo praat ik voor de Wijkkrant over waarom zenaarschool gaan en hoe ze het vinden. Als je het kringetje rond kijkt, begrijp je dat "moeder-mavo" voor zo'n dagmavo voor volwassenen geen goed woord is. Er zitten twee heren, begin 40 en bijna 65 jaar oud, een jonge vrouw (25) en een oudere dame die haar leeftijd niet wil verklappen, maar vriendelijk knikt dat ze de 70 wel voorbij is. Ze hebben elk weer een ander verhaal.

"Ach kijk" zegt de eerste, een geboren en getogen Jordaner. "toen ik 14 was zei m'n vader: "Ga jij maar werken met je luie donder". Nou dat heb ik 25 jaar gedaan.

Maar toen werd ik ziek, jarenlang. Mijn werk, in een winkelbedrijf, kon ik niet meer doen. Wat moest ik? Voor hobbies heb ik nooit tijd gehad. M'n werk was m'n hobby, je had altijd met mensen te maken. Na m'n ziekte ben ik hieraan begonnen. Nu heb ik ook weer contact met mensen, waar ik vlak na die ziekte veel moeite mee had.

Ik doe 7 vakken. Dat is heel wat. Het kost ook best moeite, maar ik doe het voor m'n plezier".

De andere man sluit hierbij aan: "Moeite kost het wel. Na 3 uur les heb ik pijn in m'n kop. En aan het huiswerk gaan valt ook niet mee". Ook hij is na ziekte afgekeurd voor zijn werk. Vroeger heeft hij wel mulo gehad, maar daarvan is heel wat weg gezakt. "Ik wilde vooral graag beter Frans leren. Ik heb wel zo'n cursus met boeken en banden gehad, maar dat werd niks. Hier gaat het veel beter. Ik merk ook dat er toch nog allerlei dingen naar boven komen die ik 50 jaar geleden geleerd heb. Een diploma halen is voor mij niet belangrijk, maar ik vind het erg leuk om dit te doen".

Het diploma is wel belangrijk voor de jongste van de dames. "Hoe het bij mij ging? Ik ben al jong getrouwd. Je weet wel: gezinnetje, kindje, allemaal leuk en aardig. Maar ik ben gescheiden en toen vroeg ik me wel af: wat nu? Wie ben ik eigenlijk? Moet



ik altijd maar blijven trekken? Of zo snel mogelijk een andere man vinden? Ik ben ter rug gaan denken aan wat ik eigenlijk wou toen ik 14 jaar was. Dat wil ik nu weer: sociaal werkster, of iets van journalistiek. Daarom wil ik na de mavo door naar de havo. Ik ben zo blij dat dit er is, dat het kan. Ik ben nu een gelukkig mens. Daar voor niet: ik voelde me vaak ontevreden, maar wist niet waarom. Ik had nergens zin in, was altijd moe. Nu doe ik alles, m'n huishouden, de school en m'n huiswerk". Ze straalt van energie. Voor haar is het niet moeilijk om aan het huiswerk te beginnen. "Ik ga er echt voor zitten, radiootje aan, sigaretje, kopje koffie. Ik vind het echt heerlijk!"

De oudere dame vindt het naar school gaan ook fijn. "Maar we krijgen wel vaak veel huiswerk hoor" vindt ze "Daar heeft iedereen wel eens moeite mee". Voor haar telt het diploma halen niet. "Maar ik wilde m'n hersenen blijven gebruiken. Anders ga je maar afstompen. Er zijn wel eens mensen die zeggen "Je lijkt wel gek, waar begin je aan als je zo oud bent. Waar heb je dat nou voor nodig?"

Maar ik doe het voor mezelf. Toen ik het aan m'n zoon vertelde zei die: dat vind ik fijn voor je. Het met elkaar omgaan hier is erg leuk, er is een goede sfeer, met jong en oud door elkaar"

De heren hebben het wel eens wat moeilij-

ker, omdat er op een dagschool nu eenmaal meer vrouwen zitten dan mannen (ongeveer 20 tegen 4 mannen). Mannen die een opleiding doen moeten vanwege hun werk vaak een avondschool nemen. Toch vinden ook de heren het contact op school prettig. Er wordt heel wat afgepraat. "Tja, zit ik daar opeens met drie dames over de pil te praten bijvoorbeeld. Dat kan hier".

Wat de jonge vrouw vooral fijn vindt: "Je leert open te staan voor allerlei gezichtspunten. Respekt en geduld om naar elkaar te luisteren, ook al denk je er zelf heel anders over. Je komt hier van alles tegen. Iedereen heeft weer een verschillend leven". Natuurlijk komen er ook wel ruzietjes voor, zoals overal waar mensen zijn.

Bij het gesprek is ook de directrice van de afdeling, Louise Grolle aanwezig. Dat verhindert niemand om voluit te praten. Integendeel, er wordt honderduit gepraat.

Zo belangrijk is de school geworden dat de verhalen niet te stuiten zijn. Hun enthousias-

me is aanstekelijk. Toch willen ze ook wel kwijt dat het niet altijd gemakkelijk is. Je moet wel dingen laten die je vroeger wel kon doen. Met een gezin, of als er een aanloop is van familie en vrienden, kan het moeilijk zijn je huiswerk klaar te krijgen. En als je eens een laag cijfer haalt, moet je niet direct de moed opgeven. Daarbij heb je steun aan elkaar. En aan de leraren en leraressen. Zij vinden het lesgeven aan volwassenen juist zo plezierig omdat volwassenen graag willen en gemotiveerd zijn.

Mensen die al jaren van school af zijn, en dan weer beginnen, hebben vaak het probleem dat hun lagere-school-kennis is weggezaakt. Vooral Nederlands en rekenen. Daarom wordt volgend jaar (aug. 1978) begonnen met een voorbereidende klas. Voor wie wil. Je doet er dan 4 jaar over in plaats van 3 jaar. Je hebt dan een jaar om in een rustiger tempo er weer in te komen. Dat gaat waarschijnlijk met 2 ochtenden in de week. Nederlands krijgt veel aandacht. Er wordt studie-begeleiding gegeven. Verder wordt vast 'geroken' aan de vreemde talen (Engels, Frans, Duits) en de vakken aardrijkskunde en geschiedenis.

Mevrouw Louise Grolle wil iedereen die meer wil weten over de dag-mavo of dag-havograag te woord staan. U kunt haar bellen (42 09 78) om een afspraak te maken.

Ten slotte zegt Louise Grolle blij te zijn dat er in de buurt ook Volwassenen-op-herhaling kursussen zijn. Die nemen maar een ochtend in de week. Die ochtend wordt besteed aan rekenen, taal, en een praatgedeelte over allerlei onderwerpen die de mensen zelf aandragen. Zo'n cursus is ook een goede start voor wie mavo-plannen heeft (en liever het voorbereidende jaar wil overslaan). Er start een nieuwe volwassenen-op-herhaling groep op 12-1-1978 in De Witte Brug, Wittestraat 27. Wie zich wil opgeven kan terecht bij Ons Huis, tel. 84 12 62 of bij de Witte Brug, tel. 84 86 72.

Telefoonketen voor alleenstaanden:

„'T GEEFT JE GEWOON EEN EEN VEILIG GEVOEL”

In wezen is het zo doodeenvoudig. Maar in de praktijk blijken ze in een grote behoefte te voorzien. We bedoelen de telefoonketens van Humanitas, die in het leven van alleenstaanden heel veel kunnen betekenen. Zelfs kan men zeggen dat mensen door deze vorm van aandacht en medeleven de dingen weer anders zijn gaan zien.

Twee jaar geleden is Humanitas in Rotterdam met de "telefoonketens" begonnen; dat werk is intussen een "volwassen activiteit" geworden en heeft z'n nut in ruime mate bewezen. De opzet is heel simpel. De telefoonketen wordt geleid door een vrijwilliger, die 's morgens de rij opent door nummer één in de keten te bellen. Als hij deze deelnemer alles wel is, belt hij (of zij) nummer twee, deze belt de volgende schalm van de keten enz. De laatste in de keten belt de vrijwilligster tenslotte op, waarmee de keten gesloten is.

Mocht een deelnemer bij degene die hij moet bellen geen gehoor krijgen, dan heeft hij een of twee adressen van mensen in de buurt die hij kan bellen en die over een sleutel beschikken, zodat bij "geen gehoor" direct alarm kan worden geslagen. De vrijwilliger kan dan in noodgevallen altijd terugvallen op het bureau van Humanitas.

ERVARINGEN.

Kort geleden hebben we de deelnemers aan de telefoonketens uitgenodigd op ons bureau aan de Heemraadssingel onze gast te zijn. Als gastvrouw fungeerde onze Corrie Dijkmans, die als telefoniste van ons bureau het meeste contact met de schakels van de ketens heeft. Bij deze gelegenheid is ons eerst echt duidelijk geworden van welk een betekenis de telefonische contacten zijn.

"Weet je, sinds ik op de telefoonketen ben aangesloten, ga ik veel rustiger slapen. Het idee dat je iedere dag wordt opgebeld, geeft me een gevoel van veiligheid". Aldus mev. W. Vos. Mevr. De Jong vindt het grote voordeel van de ketens dat je je familie niet hoeft te vragen een oogje in het zeil te houden. "Iedereen heeft het toch al zo druk in deze tijd".

"Dat telefoontje is mijn grootste dagelijkse sleur-onderbreker", zegt mev. Akkerman. "Voordat ik was aangesloten, had ik geen

enkel contact. Door de telefoonketen is daar grote verandering in gekomen. Vaak bel ik 's middags nog eens uitgebreid met iemand uit de keten. Heerlijk om zo contacten te hebben".

Mevr. Bol sloeg de spijker op de kop met haar opmerking: "eigenlijk heb ik me meer uit voorzorg aangemeld. Ik beschouw 't gewoon als een soort verzekering. Je sluit je bij de keten aan, in de hoop dat jou nooit iets zal overkomen. Maar we zijn ten slotte allemaal maar mensen".

We hebben u graag de meningen van deelnemers laten horen, omdat uit hun opmerkingen zo duidelijk blijkt dat zo'n simpel telefoontje zeer veel kan betekenen. We zouden op deze manier nog zeer veel andere alleenstaanden kunnen helpen. U ziet het: in Humanitas valt een hoop werk te verzettel. "Men lijdt het meest onder die dingen, die eventueel weleens zouden-kunnen-gebeuren". Dat was één van de uitgangspunten voor het formeren van telefoonketens voor alleenstaanden.

SPELREGELS voor een TELEFOONKETEN voor alleenstaanden.

De belangrijkste schakel in de telefoonketen is de vrijwilligster(st). Zodra er één belangstellende is kan de keten worden gestart. Voor een vlote gang van zaken is het goed om de keten te beperken tot 10 deelnemers.

Zijn er meer belangstellenden, dan wordt er een nieuwe keten opgezet.

Iedere morgen, zeven dagen lang, start de vrijwilligster met de keten. Zij belt de eerste in de keten. De eerste belt de tweede, de tweede belt de derde enz. enz.

De laatste in de keten belt de vrijwilligster, zodat zij weet dat alles wel aan boord is. Geeft er iemand in de keten geen antwoord, dan belt degeen die geen antwoord krijgt de vrijwilligster en gaat zelf verder met het bellen naar de deelnemer die komt na degeen die geen antwoord geeft. Iedere deelnemer aan een keten heeft een lijstje waarop in volgorde de namen van de deelnemers aan de keten op voorkomen.

Indien u interesse heeft om in zo'n telefoonketen ingeschakeld te worden, kunt u zich voorlopig aanmelden bij mevrouw Vermunt, Bentinckstraat 93 huis, telefoon: 86 04 35.

Een ding om zuinig op te zijn



Twee jaar geleden zijn de bewoners van de Visseringstraat bij elkaar gaan zitten. Ze wisten, dat de grintstrook langs het water werd opgeknapt. De gemeente werd gevraagd een groenstrook aan te leggen.

Aan het eind van de Visseringstraat en de Buyskade lag een stuk terrein braak, waar best iets voor de kinderen gedaan zou kunnen worden, zo meenden de bewoners. Bijvoorbeeld een zandbak, met banken er omheen en een klimtoestel. Niet zo'n gewoon ijzeren klimrek, maar iets waar een kind zijn fantasie op kan uitleven.

En hun wensen zijn in vervulling gegaan! Er wordt op het ogenblik hard gewerkt aan een nieuw voetpad en de groenstrook. Op "de punt", zoals de kinderen het daar noemen, is een zandbak gekomen en een prach-

tig klimrek, waar je werkelijk van alles mee kan doen. Er hangen banden aan om in te schommelen, een touw om in te klimmen, een stuurrad, een grote glijplank, een paal, waarlangs je als een brandweerman naar beneden kunt glijden. Er wordt dan ook op elk vrij ogenblik druk gebruik van gemaakt. Het speelterreintje moet nog omheind worden en er komt ook een klaphekje om loslopende honden uit de zandbak te houden. Van de bewoners, die het voor elkaar hebben gebokst, hebben we gehoord, dat er maar twee van deze klimtorten in Amsterdam zijn neergezet: één in de Bijlmer en één bij ons. Het is echt een ding om zuinig op te zijn. Zeker als je hoort, dat het wel f11.000,- heeft gekost (de prijs van een auto). En het is logisch, dat je zoiets niet zomaar nog eens kunt krijgen.

VAN SLOOP TOT KNOOP

DECEMBER 1971

Leden van het wijkcentrum dienen na overleg met de buurt een plan in bij de Gemeenteraad.

De kininefabriek draait dan nog volop. De Gemeenteraad besluit de fabriek te kopen.

BEGIN 1972

De fabriek stopt de produktie en verhuist naar Maarssen.

MAART 1973

De fabriek is gesloopt. De Gemeentediensten zijn door de snelle aankoop verrast. Er is nog weinig aandacht voor de Staatsliedenbuurt.

Het Wijkcentrum begint actie te voeren. En met succes!

JULI 1973

De Gemeenteraad besluit het terrein te bestemmen voor de bouw van bejaardenwoningen en voor buurtvoorzieningen.

MAART 1974

Wethouders Lammers en Kuypers komen zelf een kijkje nemen in de buurt. In een vergadering op 14 maart wordt het startsein gegeven voor de voorbereiding.

APRIL-MEI 1974.

Buurtbewoners bepalen gezamenlijk de uitgangspunten voor het schetsplan. Het programma wordt aan architect Kees de Kat overhandigd.

ZOMER 1974

De architect tekent vier verschillende schetsontwerpen.



Begin 1973: sloop van de kinine-fabriek. (Foto: Spiekerman)



Jarenlang was het terrein een voetbalveld voor de jeugd.

HERFST 1974

Buurtbewoners maken een keuze uit de schetsontwerpen en ontwikkelen een uitgewerkt program van wensen.

Op 11 december wordt dit aan de Gemeenteraad aangeboden.

BEGIN 1975.

Het definitief ontwerp wordt getekend.

De buurtgroep voltooit een behoeftenonderzoek in de buurt en maakt een exploitatie-opzet. De subsidieaanvragen worden ingediend.

Prijsvraag voor de naamgeving.

ZOMER 1975

De Gemeenteraad geeft goedkeuring voor het besteksklaar maken. De tekeningen worden verder uitgewerkt en het bestek voltooid. Prijsonderhandelingen met de aannemer.

NOVEMBER 1975.

De aanbesteding vindt plaats. De definitieve prijs wordt ingediend.

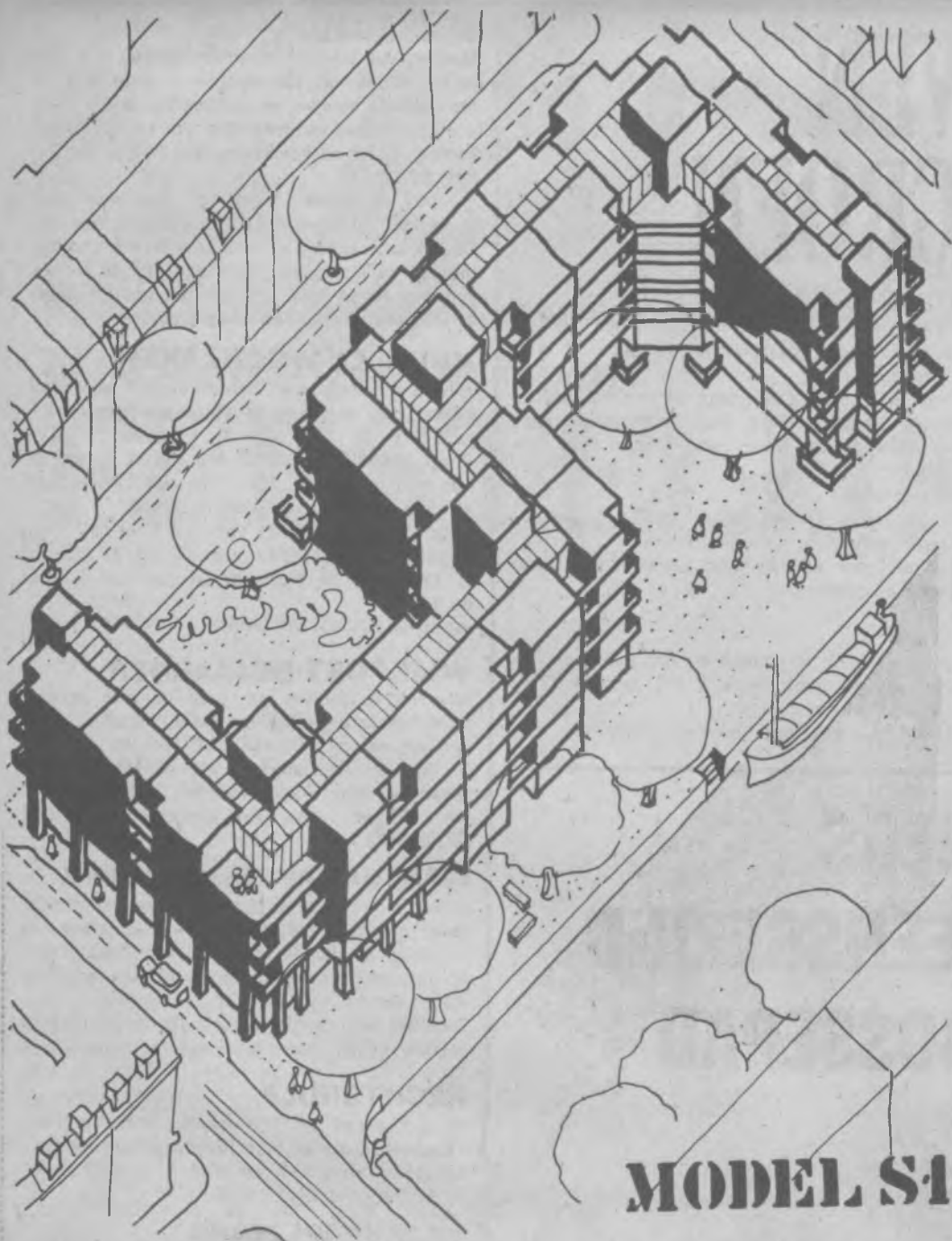
21 JANUARI 1976

De Gemeenteraad geeft de goedkeuring voor de bouw.

Op dezelfde dag wordt de eerste paal geheid door de voorzitter van de Koperen Knoop, de heer C. Weisz.

20 JANUARI 1978

Feestelijke opening.



MODEL S1

BEJAARDENCOMPLEX DE WITTENKADE HET ONTWERP IS GEKOZEN



21 januari 1976: de eerste paal (Foto: Spiekermar.)



Oudere buurtgenoten nemen een kijkje in de modelwoning.

ZE WAREN GEPENSIONEERD

Ze waren gepensioneerd en A.O.W. gerechtigd. Altijd een gezellig samenzijn gehad met de kinderen. Maar ja: de kinderen worden groot en gaan trouwen. Ze hadden weinig contact met anderen. De kinderen gingen, door verandering van werkkring, buiten de stad wonen. Dit was, zeker met de trein, nog twee à twee en een half uur reizen. Dan ga je niet iedere week op bezoek bij je kinderen, die ook geen auto hadden en dus weinig meer naar de stad kwamen. Het werd stil in huis, er was geen afleiding aanwezig. Soms werd er wel gepraat en op een dag zei de vrouw: "Man, de burengaen zo-wat iedere middag weg. Ze zullen toch niet iedere middag naar dezelfde kennissen gaan? Misschien gaan ze wel naar de hoek, je weet wel". Toen zei haar man: "Zo moet je niet denken, hoe kom je erbij? Vraag het ze dan gewoon". De volgende middag kwamen de burenen weer thuis, na weg te zijn geweest.

Toen zei de vrouw: "Goeiemiddag buur. Leuk uit geweest?" "Ja" zeiden de burenen, "we hebben gezellig zitten kaarten".

"Dat kunnen we niet zo goed", antwoordde de vrouw.

"Ja, maar het is niet alleen kaarten. Er wordt ook gesjoeld. Je kunt schaken of dammen of een beetje zitten praten, kortom er wordt wat afleiding geboden. Dat gaat allemaal uit van de Algemene Nederlandse Bond voor Ouderen. 's Winters gezellig geborgen en lekker warm, eens in de maand kienen, af en toe een middag met muziek en een dansje, soms een filmmiddag, 's zomers eens per maand een bustocht en twee maal per jaar een week naar een vakantieoord. Niemand is uiteraard verplicht, maar als je afleiding zoekt, is dit wel de weg. Je voelt je er weer bij horen. Samen kun je ook proberen je sociale problemen op te lossen".

De volgende maand kregen ze van de burenen het krantje en na wat praten en aarzelen werden ze ook lid van de bond.

Moraal: Overwin je drempelvrees en wordt ook lid. Het clubgebouw wordt: Voorzieningscentrum "De Koperen Knoop", Van Limburg Stirumstr.

Secretaris is C.F. Vis, Groen van Prinstererstraat 1".

Tot ziens.

Beste buurt- bewoners,

Om te beginnen moet ik u allemaal een heel goed 1978 toewensen.

We hebben hier in de buurt een nogal roerig jaar achter de rug.

De bejaardenflats aan de Wittenkade zijn gedeeltelijk al bewoond en de tweede helft wordt vanaf 17 januari opgeleverd. Van de ongeveer 350 inschrijvers op deze bejaardenflats moesten velen teleurgesteld worden, er waren (helaas) maar 114 woningen te verdelen. Vooral de "teleurgestelden" moet ik sterkte wensen op hun "oude" woning. De mensen die wel een bejaardenflat toegewezen kregen, de "gelukkigen" noem ik ze maar, hebben een tijd vol spanning achter zich of zitten nog volop in deze spanningen. Al die veranderingen, nieuwe woning, nieuwe huren, weg uit je oude vertrouwde straat, een nieuwe omgeving.

Velen woonden al zeer lang op de oude woning, sommigen zelfs vanaf hun geboorte... Ja, het wonen in deze buurt is wel erg veranderd. Velen vertrokken uit deze buurt naar een betere woning in Amsterdam, Lelystad, Almere, Hoorn enz.

Voor hen in de plaats werden de woningen vaak verhuurd aan buitenlanders, omdat de Amsterdammers zelf niet op deze oude rotwoningen wilden wonen. We maakten kennis met andere leefgewoonten, Marokkaans, Turks, Surinaams en anderen. Dit ging niet allemaal zonder kleerscheuren, regelmatig ontstonden (ontstaan) er ruzies op de trap. Ik zeg altijd "waar er twee kijden zijn, hebben er twee schuld"...

Laten we het nieuwe jaar beginnen om eens beter te leren met elkaar om te gaan. Neem elkaar zoals we zijn, we zijn allemaal mensen.

Maak geen ruzie met elkaar maar praat met elkaar, praten lost nog altijd meer op dan schelden.

Ook krakers worden met veel wantrouwen bekeken, vooral na die verschrikkelijke brand in de v. Beuningenstraat, waarbij twee mensen om het leven kwamen.

Mensen, dit kan overal in de hele buurt gebeuren, dit heeft niets met krakers te maken. Dit heeft te maken met de brandveilige oude woningen in onze hele buurt. Door mijn huisbezoeken zie ik dagelijks hoe brandgevaarlijk de oude huizen zijn, vaak nog houten wanden in de trappenhuizen en zelfs in de woningen. Daarom eisen we ook van de Gemeente een onderzoek naar de brandveiligheid van de woningen in de hele buurt, ondersteun deze eisen.

Het is duidelijk, de buurt moet zo snel mogelijk vernieuwd worden. Laten we samen vechten voor een zo spoedig mogelijke aanpak van de stadsvernieuwing.

Verdeeldheid tussen de "oude" buurtbewoners en de "nieuwe" buurtbewoners zoals krakers, Marokkanen, Turken, Surinamers, werkt averechts. Zij zijn ook buurtbewoners!!!

Daarom roep ik iedereen op om solidair te zijn, DAT WE ALS EEN FRONT VAN BUURT-BEWONERS DE GEMEENTE EN OVERHEID DWINGEN ZO SPOEDIG MOGELIJK VAN ONZE BUURT EEN VEILIGE NIEUWE WOONWIJK TE MAKEN.

Rob Vesters.
(sociaal raadsman).

VROUWEN MINDER GROEN

Natuurlijk hebben veel vrouwen het in de vorige wijkkrant al gelezen, sommigen hebben al een avond meegemaakt. Maar in januari gaat het dan echt gebeuren.

In januari starten we een cursus onder de naam 'vrouwen minder groen'.

Een cursus om samen te praten, te doen, over allerlei zaken die ons bezighouden. 18 januari beginnen we en 6 keer praten we iedere woensdagavond over een ander onderwerp.

18 januari:

Waarom zoveel activiteiten voor vrouwen en alleen voor vrouwen?

25 januari:

Gezondheidszorg. Hoe wordt ik behandeld bij de huisarts, wat durf ik te zeggen?

1 februari:

Rollenpatroon man-vrouw. Kunnen mannen andere dingen dan vrouwen?

8 februari:

Echtscheiding. Welke moeilijkheden kunnen zich voordoen? Waar kun je naar toe?

15 februari:

Onderwijs. We gaan naar de nieuwe bibliotheek. Kennis maken met Modesta en antwoorden zoeken voor onze vragen over onderwijs.

22 februari:

Slink zijn en mooi. Voor wie? Rol van reclame, televisie, tijdschriften enz.

Kosten voor alle avonden samen f 6,- (voor koffie en papier).

Opgeven voor 16 januari bij buurtcentrum Ons Huis, Van Beuningenplein 103, tel. 84 12 62

Groetjes en tot ziens

Henriëtte, Annelies, Jozefien, Anja.

BEWONERS UITEINDELIJK EENSGEZIND OVER VAN BOSSEPAD



Er waren nogal wat problemen over het plantsoen aan het Van Bossepad. Dat heeft u uit de voorgaande wijkkranten wellicht kunnen opmaken.

Eind november zijn een aantal bewoners van de Van Bossestraat en het Van Bossepad bij elkaar gekomen. Zes-en-twintig, maar liefst. Het werd een emotionele vergadering, maar gelukkig zijn de bewoners het op een aantal punten met elkaar eens geworden.

Na veel discussie was men het er allereerst over eens dat de populieren te veel zijn uitgegroeid. De bewoners aan de straat hebben daardoor te weinig licht.

De dienst beplantingen zal gevraagd worden om ze (op een na) rondom te snoeien.

Vervolgens werd over de struiken gesproken. Afgesproken werd om aan beplantingen te vragen de beplanting langs de schutting zo te snoeien of te verplaatsen, dat deze niet boven de schutting uitkomt, of op een andere wijze te zorgen, dat er overdag ook zon in de tuinen van de benedenhuizen komt.

Over het opgevallende stuk werd afgesproken, dat daar boompjes zullen komen die niet hoger zullen groeien dan de rest van de heg. Ten slotte maakten de bewoners de uitdrukkelijke afspraak met elkaar dat niemand meer eigenhandig struiken en andere planten in het plantsoen plaatst of ze eruit weghaalt.

Via het wijkcentrum zijn de vragen van de bewoners aan de dienst beplantingen doorgegeven. Tevens is gevraagd, het plantsoen regelmatig bij te houden, zodat niet over 1 of 2 jaar weer dezelfde situatie gaat ontstaan. Er is uit de bewoners een groep van vier mensen gevormd, die samen het verdere verloop in de gaten houden en bespreken.

Ouders op herhaling

Wie heeft er tijd en zin om te helpen bij het rekengedeelte van 'Ouders op Herhaling'. Het komt neer op eenmaal in de week een ochtend les geven in breuken, procenten enz. en verder helpen bij het voorbereiden van de lessen. Je kunt je aanmelden bij Henriëtte, Ons Huis, Van Beuningenplein 103, telefoon: 84 12 62.

WIJKRAAD

Mensen die informatie willen hebben over allerlei acties en activiteiten in onze wijk of die daaraan mee willen werken kunnen:

- elke ochtend van maandag t/m vrijdag langs komen op het wijkcentrum, Van Hallstraat 81. (tel. 82 11 33).

- op maandag 9 januari om acht uur 's avonds op de wijkraadsvergadering komen. Daar kunt u andere actieve buurtbewoners ontmoeten en u opgeven voor een van de werkgroepen in de wijk. Plaats: het zaaltje naast de Prinsessekerk, Van Hallstraat 164.

HUUR- EN WOONZAKEN

Advies en hulp wa' betreft huur- en woonzaken kunt u op de volgende adressen krijgen:

- op MAANDAGAVOND van 8 tot 9 uur in het zaaltje van de CPN, Van der Hoopstraat 43 (ook belastingen, uitkeringen e.d.)

- op DINSDAGAVOND van half 8 tot half 9 en WOENSDAGOGHTEND van 11 tot 12 uur in 't Trefpunt, 3e Hugo de Grootstraat 5 (tel. 84 24 73)

en bij de sociaal raadsman.

WIJKPOST BEJAARDEN

Informatie, advies en hulp op alle gebied voor bejaarden: elke maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag van half tien tot elf uur in de Van Boetzelaerstraat 49, tel. 844352. Maandag kunt u ook terecht in het gebouw De Reiger, Van Reigersbergenstraat 65, tel. 855676.

MAATSCHAPPELIJK WERK

In het buurthuis De Witte Brug kunt u terecht voor maatschappelijk werk. U bent welkom op dinsdag- en donderdagavond van 7 tot 8 uur en op vrijdagmorgen van half tien tot half elf bij Gerda.

Speciaal voor jongeren van 16 tot 25 jaar is Marion er op woensdagavond van 8 tot 9 uur.

RECHTSHULP

Op het adres De Wittenkade, hoek 1e Nassaustraat kunt u elke maandag- en donderdagavond tussen 7 en half 9 terecht voor rechtshulp.

WIJKVERPLEGING

De wijkverpleging is op twee plaatsen in de wijk te vinden.

Voor de Staatsliedenbuurt: de voormalige kosterij van de Prinsessekerk, Schaepmanstraat 2, tel. 84 04 79; spreekuur: maandag t/m vrijdag van 1 tot 2 uur.

Voor de Hugo de Grootbuurt: Fred Hendrikstraat 15, tel. 84 51 20. Spreekuur: maandag t/m vrijdag van half twee tot twee uur..

SOCIAAL RAADSMAN

Vanaf deze maand kunt u ook op dinsdag-ochtend bij de sociaal raadsman terecht. Net als op maandag, donderdag en vrijdag houdt hij dan van 9 tot 12 uur spreekuur. Maandagavond van half 7 tot 8 uur.

Tel. 84 02 30 (na twee uur).

In de Hugo de Grootbuurt houdt de sociaal raadvrouw spreekuur in het gebouw in het Bilderdijkpark t/o nummer 5. De tijden zijn: elke maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag van 9 tot 12 uur.

WIJKKRANT

Deze wijkkrant wordt maandelijks huis-aan-huis verspreid in de Staatslieden- en Hugo de Grootbuurt.

Redactie: Karel van Hoof (koördinator), Matt Delahay, Sanneke Bolhuis, Yvonne Jansen, Han Sieveking (foto's) en Wim Stevenhagen (teksten), Lucy Prijs
Redactie-adres: Van Hallstraat 81 of 2e Hugo de Grootstraat 5'. De kopij voor de volgende krant dient uiterlijk op 16 januari ingeleverd te zijn.

Ingezonden brieven zijn ook van harte welkom. De krant wordt in de eerste week van de maand bezorgd. Klachten over de bezorging: tel. 82 11 33.

De wijkkrant verschijnt in een oplage van 13.500 exemplaren.

NIEUWJAARSAKTIVITEITEN VAN BUURTHUIS „DE WITTE BRUG”

MAANDAG 2 JANUARI:

Kerstboom verbranden op het Van Hogendorp-plein. 's ochtends van 10 tot 12 uur.

Leeftijd: 4 t/m 12 jaar
prijs 70 cent

Verzamelen vanuit ons huis om half tien 's middags van 2 tot 4 uur:

Opvang voor kinderen die thuis niet terecht kunnen. Activiteiten TV kijken, tekenen enz. Weer vanuit ons huis verzamelen om half twee.

Leeftijd 4 tot 12 jaar.

Prijs 70 cent.

WOENSDAG 4 JANUARI

's ochtends van 10 tot 12 uur spelletjes

Leeftijd 4 t/m 12 jaar.

prijs 70 cent

Vanuit Ons Huis verzamelen om half tien 's middags van 2 tot 4 uur opvang programma zie maandag.

VRIJDAG 6 JANUARI:

's ochtends naar het NINT instituut, van 10 tot 12 uur

Leeftijd 4 t/m 12 jaar.

Prijs f 1,- + tramkaarten meenemen.

's Middags 2 tot 4 uur opvang programma zie andere dagen.

Openingstijden van de Telefonische Hulp dienst Amsterdam, voor sociale en geestelijke nood:

dagelijks van 9.00 uur 's ochtends tot 3.00 uur 's nachts, in de weekeinden vanaf vrijdag 9.00 uur 's ochtends tot 's maandags 3.00 uur 's nachts doorlopend.
Noodlijn: tel. 16 16 66.

Buurtcentrum Ons Huis

Engelse les:

Als er zich nog meer mensen opgeven dan starten we in januari op dinsdag een derde groep voor Engelse les. S.v.p. snel aanmelden. Kosten: f 12,- per maand. Het gaat erom zo snel mogelijk eenvoudig en praktisch Engels te leren praten.

Nieuwjaarsfeest:

Op zaterdag 7 januari een prima nieuwjaarsfeest in Ons Huis. Aanvang 8 uur, met gezellige muziek en hapjes. Om iedereen gelukkig nieuwjaar te wensen, de hele buurt, ook u!